

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (drugo vijeće)

22. lipnja 2016.*

„Tužba za poništenje – Državne potpore – Bijela tehnika – Potpora za restrukturiranje – Odluka kojom se potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem pod uvjetom poštovanja određenih uvjeta – Odluka donesena nakon što je Opći sud poništio prethodnu odluku u istom postupku – Nepostojanje osobnog utjecaja – Nepostojanje bitnog utjecaja na konkurentsku poziciju – Nedopuštenost“

U predmetu T-118/13,

Whirlpool Europe BV, sa sjedištem u Bredi (Nizozemska), koji zastupaju F. Wijckmans i H. Burez, odvjetnici,

tužitelj,

koji podupire

Electrolux AB, sa sjedištem u Stockholmu (Švedska), koji zastupaju F. Wijckmans i H. Burez, odvjetnici,

intervenijent,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju L. Flynn, É. Gippini Fournier i P.-J. Loewenthal, u svojstvu agenata,

tuženika,

koju podupire

Francuska Republika, koju zastupaju G. de Bergues, D. Colas i J. Bousin, u svojstvu agenata,

i

Fagor France SA, sa sjedištem u Rueil-Malmaisonu (Francuska), koji zastupaju J. Derenne i A. Müller-Rappard, odvjetnici,

intervenijenti,

povodom zahtjeva koji se temelji na članku 263. UFEU-a i kojim se zahtijeva poništenje Odluke Komisije 2013/283/EU od 25. srpnja 2012. o državnoj potpori SA.23839 (C 44/2007) Francuske u korist društva FagorBrandt (SL 2013., L 166, str. 1.),

* Jezik postupka: engleski

OPĆI SUD (drugo vijeće),

u sastavu: M. E. Martins Ribeiro, predsjednik, S. Gervasoni i L. Madise (izvjestitelji), suci,
tajnik: L. Grzegorzczyk, administrator,
uzimajući u obzir pisani dio postupka i nakon rasprave održane 24. studenoga 2015.,
donosi sljedeću

Presudu

Okolnosti spora

- 1 Tužitelj, Whirlpool Europe BV (u daljnjem tekstu: Whirlpool), posluje u sektoru proizvodnje i stavljanja na tržište velikih kućanskih aparata.
- 2 Dopisom od 6. kolovoza 2007. Francuska Republika obavijestila je Europску komisiju o projektu potpore restrukturiranju u iznosu od 31 milijun eura u korist FagorBrandt SA koji je postao Fagor France SA (u daljnjem tekstu: FagorBrandt ili korisnik).
- 3 Dopisom od 10. listopada 2007. Komisija je obavijestila Francusku Republiku o odluci o pokretanju formalnog istražnog postupka u skladu s člankom 88. stavkom 2. UEZ-a (SL 2007., C 275, str. 18.).
- 4 Dopisima od 14. prosinca 2007., 26. veljače i 12. ožujka 2008., Electrolux AB, koji također posluje u sektoru proizvodnje i stavljanja na tržište velikih kućanskih aparata, podnio je svoja očitovanja.
- 5 Dopisom do 17. prosinca 2007. Whirlpool je podnio svoja očitovanja.
- 6 Odlukom 2009/485/EZ od 21. listopada 2008. o državnoj potpori C 44/07 (ex N 460/07), koju je Francuska željela provesti u korist društva FagorBrandt (SL 2009., L 160, str. 11.), Komisija je odobrila potporu pod uvjetom da FagorBrandt prestane stavljati na tržište hladnjake, zamrzivače, aparate za kuhanje i perilice posuđa marke Vedette u trajanju od pet godina.
- 7 Presudom od 14. veljače 2012. Electrolux/Komisija (T-115/09 i T-116/09, EU:T:2012:76), donesenom povodom tužbi Electroluxa i Whirlpoola, Opći sud poništio je odluku 2009/485 nakon što je utvrdio da je Komisija počinila očite pogreške u ocjeni uzevši u obzir nevažeću kompenzacijsku mjeru (prijenos Brandt Components) i propustivši analizirati kumulativni učinak prijavljene potpore na tržišno natjecanje, spomenute u točki 2. ove presude, i jedne druge potpore koju je Talijanska Republika dodijelila FagorBrandtu putem njegove podružnice FagorBrandt Italia (u daljnjem tekstu: talijanska potpora).
- 8 Komisija je 25. srpnja 2012., slijedom presude od 14. veljače 2012., Electrolux/Komisija (T-115/09 i T-116/09, EU:T:2012:76), donijela Odluku 2013/283/EU o državnoj potpori SA.23839 (C 44/2007) Francuske u korist društva FagorBrandt (SL 2013., L 166, str. 1., u daljnjem tekstu: pobijana odluka), u kojoj je utvrdila da je prijavljena potpora spojiva s unutarnjim tržištem (u daljnjem tekstu: potpora na koju se odnosi pobijana odluka ili predmetna mjera) pod uvjetima koje je tamo navela.
- 9 U pobijanoj odluci Komisija je u bitnome smatrala da, nakon što je ispitala kumulativni učinak predmetne mjere i talijanske potpore (uvodne izjave 85. do 88.), prijenos Brandt Components (koji je Odluka 2009/485 kvalificirala kao kompenzacijsku mjeru) i prekid stavljanja na tržište određenih proizvoda marke Vedette u trajanju od pet godina (kuhanje, hlađenje, pranje posuđa) (propisano

Odlukom 2009/485) nisu dovoljni kako bi se spriječilo prekomjerno narušavanje tržišnog natjecanja (uvodne izjave 100. i 112.). Pod tim uvjetima, ona je osobito odlučila odrediti kao uvjet usklađenosti predmetne mjere produljenje prekida stavljanja na tržište ranije navedenih proizvoda marke Vedette za dodatne tri godine (uvodna izjava 112.). Ona je ocijenila da je ta mjera sama za sebe dovoljna za proporcionalno smanjenje negativnih učinaka na tržišno natjecanje proizašlih iz odobravanja potpore (uvodna izjava 117.) i da kompenzira kumulativni učinak navedene potpore i talijanske potpore (uvodna izjava 118.).

10 Izreka pobijane odluke glasi kako slijedi:

„Članak 1.

Potpore koju [Francuska Republika] želi dati društvu FagorBrandt u iznosu od 31 milijun eura usklađena je s unutarnjim tržištem pod uvjetima iz članka 2.

Članak 2.

1. Francuska tijela moraju privremeno obustaviti isplatu državne potpore iz članka 1. ove odluke društvu FagorBrandt dok ono ne izvrši povrat nespojive državne potpore na koju se odnosi Odluka Komisije 2004/343/EZ od 16. prosinca 2003.

2. Plan restrukturiranja FagorBrandta, kako ga je [Francuska Republika] poslala Komisiji 6. kolovoza 2007., mora se provesti u cijelosti.

3. Vlastiti doprinos u troškovima restrukturiranja u iznosu od 31,5 milijuna eura, koji je predlagao FagorBrandt, treba biti uvećan za 3 190 878,02 eura, na koji je potrebno dodati kamate koje počinju teći od dana kada je FagorBrandtu dana na raspolaganje talijanska potpora do 21. listopada 2008. To povećanje mora biti izvršeno prije 31. prosinca 2012., kada se završava razdoblje restrukturiranja društva. Francuska tijela moraju podnijeti dokaz o tom povećanju u roku od dva mjeseca nakon 31. prosinca 2012.

4. FagorBrandt prestat će stavlјati na tržište proizvode za hlađenje, kuhanje i pranje posuđa marke Vedette u razdoblju od osam godina.

5. Kako bi se osiguralo poštovanje uvjeta iz stavaka 1. do 4. ovog članka, [Francuska Republika] mora putem godišnjih izvješća obavještavati Komisiju o napretku restrukturiranja FagorBrandta, povratu nespojive državne potpore iz stavka 1., plaćanju spojive potpore i provođenju kompenzacijskih mjera.

Članak 3.

[Francuska Republika] u roku od dva mjeseca od priopćenja ove odluke obavješćuje Komisiju o mjerama koje je poduzela u svrhu postupanja u skladu s ovom odlukom.

Članak 4.

Ova Odluka upućena je Francuskoj Republici.”

Postupak i zahtjevi stranaka

11 Zahtjevom podnesenim tajništvu Općeg suda 20. veljače 2013. tužitelj je pokrenuo ovaj postupak.

- 12 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 6. lipnja 2013. Electrolux je zatražio intervenciju u ovom predmetu u potporu tužitelju. Aktima podnesenima 25. lipnja i 8. srpnja 2013. FagorBrandt i Francuska Republika zatražili su intervenciju u potporu Komisiji.
- 13 Rješenjima od 11. rujna 2013. predsjednik četvrtog vijeća Općeg suda prihvatio je zahtjeve za intervenciju koje su podnijeli Electrolux, FagorBrandt i Francuska Republika.
- 14 Dopisom podnesenim tajništvu Općeg suda 3. listopada 2013. tužitelj je od Općeg suda zatražio da, kao mjeru upravljanja postupkom, odobri podnošenje pisanih očitovanja kao odgovor na zahtjev Komisije o dopuštenosti tužbe jer je on po prvi puta podnesen u stadiju odgovora na repliku.
- 15 Dopisima od 14., 24. i 29. listopada 2013. Komisija, Francuska Republika i FagorBrandt podnijeli su očitovanja na zahtjev za određivanje mjera upravljanja postupkom koji je podnio tužitelj.
- 16 Aktima podnesenima tajništvu Općeg suda 5. prosinca 2013., FagorBrandt i Francuska Republika podnijeli su svoje intervencijske podneske.
- 17 Podneskom podnesenim tajništvu Općeg suda 6. prosinca 2013. Electrolux je podnio svoj intervencijski podnesak.
- 18 Podneskom podnesenim tajništvu Općeg suda 19. veljače 2014. Komisija se očitovala na intervencijske podneske Francuske Republike, FagorBrandta i Electroluxa.
- 19 Podneskom podnesenim tajništvu Općeg suda 4. ožujka 2014. tužitelj se očitovao na intervencijske podneske FagorBrandta i Francuske Republike.
- 20 Aktom od 23. rujna 2015. Opći sud je priopćio mjere upravljanja postupkom strankama. Opći sud je osobito zatražio od tužitelja da odgovori na Komisijine argumente kojima ona osporava dopuštenost njegove tužbe i da se o njima izjasni u svojim očitovanjima.
- 21 Dopisima od 9. i 30. listopada 2015. Komisija, a zatim i tužitelj odgovorili su na pitanja Općeg suda.
- 22 Budući da se sastav vijeća Općeg suda promijenio, sudac izvjestitelj postao je član drugog vijeća, kojemu je stoga dodijeljen ovaj predmet.
- 23 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:
 - primarno, poništi pobijanu odluku u cijelosti jer jedan ili više kumulativnih uvjeta iz Smjernica o državnim potporama za sanaciju i restrukturiranje poduzeća u teškoćama (SL C 244, str. 2.) nisu ispunjeni ili, u svakom slučaju, Komisija nije dovoljno provjerila u pravnom pogledu je li svaki od uvjeta ispunjen;
 - podredno, poništi pobijanu odluku u cijelosti jer povrjeđuje obvezu obrazlaganja propisanu člankom 296. UFEU-a;
 - naloži Komisiji snošenje troškova;
 - naloži Francuskoj Republici i FagorBrandtu snošenje vlastitih troškova.
- 24 Electrolux od Općeg suda zahtijeva da:
 - primarno, poništi pobijanu odluku u cijelosti jer jedan ili više (kumulativnih) uvjeta iz Smjernica o državnim potporama za sanaciju i restrukturiranje poduzeća u teškoćama nisu ispunjeni ili, u svakom slučaju, Komisija nije dovoljno provjerila u pravnom pogledu je li svaki od uvjeta ispunjen;

- podredno, poništiti pobijanu odluku u cijelosti jer povrjeđuje obvezu obrazlaganja propisanu člankom 296. UFEU-a.
- 25 Komisija od Općeg suda zahtijeva da:
- odbije tužbu kao neosnovanu;
 - naloži tužitelju snošenje troškova.
- 26 FagorBrandt od Općeg suda zahtijeva da:
- odbaci tužbu kao nedopuštenu ili neosnovanu;
 - naloži tužitelju snošenje troškova.
- 27 Francuska Republika od Općeg suda zahtijeva da odbije tužbu.

Pravo

- 28 Komisija, koju podupiru Francuska Republika i FagorBrandt, potvrđuje u stadiju replike da, u skladu sa sudskom praksom, činjenica da je poduzetnik bio saslušan i da je odvijanje postupka velikim dijelom utvrđeno njegovim očitovanjima, ako se radi o važnom elementu kod ocjenjivanja aktivne procesne legitimacije, ne oslobađa poduzetnika obveze dokazivanja da sporna potpora može dovesti do „znatnog utjecaja” na njegov položaj na tržištu. Komisija pojašnjava u pogledu „znatnog utjecaja” da, u skladu sa sudskom praksom, ne bi bilo dovoljno u svrhu dokazivanja da se osobno odnosi na predmetnog poduzetnika utvrditi da je predmetna potpora mogla imati „određeni utjecaj” na konkurentne odnose i da se predmetni poduzetnik nalazio u konkurentskom odnosu s korisnikom potpore. Upravo suprotno, valja dokazati da je potpora utjecala na osobit način na tužitelja, za razliku od njegovih konkurenata. Komisija navodi da se na taj osnovni zahtjev nedavno pozvao Sud u presudi od 13. lipnja 2013., Ryanair/Komisija (C-287/12 P, neobjavljena, EU:C:2013:395).
- 29 Tužitelj je u svojim očitovanjima na intervencijske podneske FagorBrandta i Francuske Republike kao i u svojim odgovorima na pitanja Općeg suda od 15. listopada 2015. najprije naveo da je iz pobijane odluke jasno vidljivo da je potpora obuhvaćena predmetnom mjerom značajno utjecala na njegov položaj na tržištu.
- 30 Tužitelj, kojeg podupire Electrolux, u tom se pogledu, kao prvo, poziva na uvodnu izjavu 18. pobijane odluke u kojoj piše da bi „bez potpore FagorBrandt izašao s tržišta” i da bi „nestanak FagorBrandta posljedično omogućio europskim konkurentima da u značajnom iznosu povećaju svoju prodaju i proizvodnju”, kao drugo, na uvodnu izjavu 93. te odluke koja pojašnjava da „potpore restrukturiranju automatski narušavaju tržišno natjecanje jer sprječavaju eliminaciju korisnika s tržišta i stoga ograničavaju razvoj konkurenata”, kao treće, na uvodnu izjavu 94. navedene odluke koja navodi da „[b]ez potpore francuske države FagorBrandt bi brzo izašao s tržišta [...] stoga bi nestajanje FagorBrandta moglo omogućiti njegovim europskim konkurentima da značajno povećaju svoje prodaje i time proizvodnju” i, kao četvrto, na uvodne izjave 105. i 109. pobijane odluke koje navode da je Whirlpool jedan od „glavnih konkurenata FagorBrandta” na tržištu hladnjaka, zamrzivača i perilica posuđa. On iz toga zaključuje, navodeći uvodne izjave pobijane odluke u svojim pismenima, da je u dovoljnoj mjeri u pravnom pogledu dokazao da je njegov položaj na tržištu bio pogođen u značajnoj mjeri.
- 31 Tužitelj također ističe da Komisija nije prije stadija odgovora na repliku osporila svoj osobni utjecaj u pogledu odluke 2009/485, niti je Opći sud doveo u pitanje dopuštenost tužbe u svojoj presudi od 14. veljače 2012., Electrolux/Komisija (T-115/09 i T-116/09, EU:T:2012:76). U odgovoru na pitanja

Općeg suda tužitelj u tom pogledu u bitnome navodi da je presuda od 14. veljače 2012., Electrolux/Komisija (T-115/09 i T-116/09, EU:T:2012:76), postala pravomoćna u pogledu pitanja dopuštenosti tužbe, osobito u mjeri u kojoj se pobijana odluka temelji na potpuno istom upravnom predmetu kao i Odluka 2009/485, argumenti koje je istaknuo su isti i Komisija nije podnijela argumente ni dokaze koji bi omogućili Općem sudu da razlikuje pitanje dopuštenosti tužbe u ovom postupku od dopuštenosti tužbe koja je pravilno utvrđena presudom od 14. veljače 2012., Electrolux/Komisija (T-115/09 i T-116/09, EU:T:2012:76), u ranijem postupku.

- 32 Kao drugo, tužitelj ističe da se on u svakom slučaju razlikuje od drugih poduzetnika na tržištu.
- 33 On najprije ističe da je kao drugi najveći na francuskom tržištu nužno trebao više profitirati od izlaska s tržišta korisnika od svojih konkurenata. U tom pogledu potvrđuje da od trenutka kada je korisnik potpore prestao sa svojim aktivnostima sredinom 2013. „preuzeo je značajan dio tržišnih udjela francuskog tržišta”, i čak i ako je preuzeo tek 1 % udjela tržišta FagorBrandta, taj iznos je trebao odgovarati iznosu potpore na koju se odnosi pobijana odluka. Tužitelj stoga ističe da je nestanak FagorBrandta mogao u njegovu pogledu stvoriti značajan dobitak u tržišnim udjelima uzevši u obzir njegov položaj drugog najvećeg na tržištu, na način da je potpora iz pobijane odluke bila izvorom značajnog gubitka prihoda koji je karakterizirao, kao takav, bitan utjecaj na njegov položaj na tržištu u smislu sudske prakse.
- 34 Kao drugo, u okviru dokaza osobitog utjecanja na njegov položaj, tužitelj smatra da se on nalazio, kao što je utvrdio u tužbi, među potencijalnim kupcima korisnika 2001/2002 kada se za potonjeg vodio postupak likvidacije. Preuzimanje Brandta na kraju je dodijeljeno Fagoru jer se on obvezao ne restrukturirati ga tijekom dvije godine u zamjenu za predmetnu potporu.
- 35 Kao treće, tužitelj podsjeća da je bio usko upleten u predmetni postupak u mjeri u kojoj ga se jasno može razlikovati od drugih subjekata na tržištu.
- 36 Najprije valja istaknuti da je Komisija po prvi put u stadiju odgovora na repliku postavila pitanje dopuštenosti tužbe, pozivajući se na nepostojanje tužiteljeve aktivne procesne legitimacije.
- 37 Međutim, s jedne strane, valja utvrditi da sud Unije može u bilo koje doba po službenoj dužnosti ispitati uvjete dopuštenosti tužbe (vidjeti u tim smislu presudu od 22. listopada 1996., Skibsværftsforeningen i dr./Komisija, T-266/94, EU:T:1996:153, t. 40.). Stoga neosporavanje dopuštenosti tužbe od strane Komisije ili, *a fortiori*, njezino kasno osporavanje ne podrazumijevaju da se Opći sud odrekao ispitivanja tog pitanja.
- 38 S druge strane, ništa ne priječi da Opći sud uzme u obzir primjedbe kao odgovor na argument o postojanju zapreke vođenju postupka koji je podnio tužitelj nakon odgovora na repliku (vidjeti u tom smislu rješenje od 7. ožujka 2013., UOP/Komisija, T-198/09, neobjavljeno, EU:T:2011:354, t. 32.), kao što je to izričito priznala Komisija na raspravi.
- 39 Stoga valja ispitati dopuštenost tužbe koju je podnio tužitelj.
- 40 U dijelu u kojem Komisija tužitelju osporava procesnu legitimaciju, valja podsjetiti da članak 263. četvrti stavak UFEU-a predviđa dva slučaja u kojima se fizičkoj ili pravnoj osobi priznaje procesna legitimacija za podnošenje tužbe protiv akta Unije koji joj nije upućen. S jedne strane, takva tužba može se podnijeti pod uvjetom da se taj akt izravno i osobno odnosi na nju. S druge strane, takva osoba može podnijeti tužbu protiv regulatornog akta koji ne podrazumijeva provedbene mjere ako se isti izravno odnosi na nju.
- 41 U konkretnom slučaju, pobijana odluka upućena je samo Francuskoj Republici i podrazumijeva pojedinačnu potporu u smislu članka 1. točke (e) Uredbe Vijeća (EU) br. 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka [108. UFEU-a] (SL 2015., L 248, str. 9.). Budući

da pobijana odluka ima dakle pojedinačan karakter, ona ne može biti regulatorni akt u smislu članka 263. stavka četvrtog UFEU-a koji se odnosi na svaki akt opće primjene, osim zakonodavnih akata (vidjeti presudu od 3. prosinca 2014., *Castelnou Energía/Komisija*, T-57/11, EU:T:2014:1021, t. 23. i navedenu sudsku praksu). Zato je, s obzirom na to da tužitelj nije adresat pobijane odluke, tužba dopuštena samo pod uvjetom da se ta odluka izravno i osobno odnosi na njega.

- 42 Prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda može se smatrati da se odluka koja je upućena nekoj drugoj osobi odnosi osobno na treće osobe samo ako ta odluka na njih utječe isključivo zbog određenih osobina koje su im svojstvene ili zbog neke činjenične situacije koja ih razlikuje od svake druge osobe, izdvajajući ih uslijed toga pojedinačno, poput osoba kojima je odluka upućena (presude od 15. srpnja 1963., *Plaumann/Komisija*, 25/62, EU:C:1963:17, t. 223.; od 22. studenoga 2007., *Sniace/Komisija*, C-260/05 P, EU:C:2007:700, t. 53.; od 9. srpnja 2009., *3F/Komisija*, C-319/07 P, EU:C:2009:435, t. 29.).
- 43 Budući da se tužba odnosila na Komisijinu odluku u području državnih potpora, valja istaknuti da u okviru postupka nadzora državnih potpora predviđenog člankom 108. UFEU-a valja razlikovati, s jedne strane, prethodnu fazu ispitivanja potpora na temelju stavka 3. toga članka, koja samo ima za cilj omogućiti Komisiji da stekne prvi dojam o djelomičnoj ili potpunoj spojivosti konkretne potpore i, s druge strane, fazu ispitivanja iz stavka 2. navedenog članka. Tek u toj fazi, kojoj je svrha omogućiti Komisiji stjecanje potpune slike o svim činjenicama predmeta, Ugovor propisuje obvezu Komisije da pozove stranke da podnesu svoje primjedbe (vidjeti presudu od 9. srpnja 2009., *3F/Komisija*, C-319/07 P, EU:C:2009:435, t. 30. i navedenu sudsku praksu).
- 44 Ako poduzetnik dovodi u pitanje osnovanost odluke o ocjeni potpore koja je donesena na temelju članka 108. stavka 3. UFEU-a ili nakon službenog istražnog postupka, sama činjenica da ga se može smatrati strankom u smislu stavka 2. toga članka ne može biti dovoljna kako bi se dopustila tužba. On stoga mora dokazati da ima poseban status u smislu presude od 15. srpnja 1963., *Plaumann/Komisija* (25/62, EU:C:1963:17) (vidjeti u tom smislu rješenje od 10. studenoga 2015., *Compagnia Trasporti Pubblici i dr./Komisija*, T-187/15, neobjavljeno, EU:T:2015:846, t. 18.). Tomu je osobito tako u situaciji kada je njegov položaj na tržištu značajno pogođen potporom koja je predmetom navedene odluke (vidjeti u tom smislu presudu od 13. prosinca 2005., *Komisija/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, C-78/03 P, EU:C:2005:761, t. 37. i navedenu sudsku praksu).
- 45 S tim u vezi, utvrđeno je da se odluka Komisije o zatvaranju službenog istražnog postupka pokrenutog na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a u vezi s državnim potporom odnosi, uz poduzetnika koji je korisnik potpore, i na poduzetnike koji su mu konkurenti i koji su odigrali aktivnu ulogu u okviru tog postupka ako mjera potpore koja je predmet pobijane odluke bitno utječe na njihov položaj na tržištu. Poduzetnik se ne može pozivati isključivo na svoje svojstvo konkurenta u odnosu na onoga koji je korisnik potpore, nego usto mora dokazati, uzimajući u obzir stupanj svojeg mogućeg sudjelovanja u postupku i važnost utjecaja na svoj položaj na tržištu, da je u činjeničnoj situaciji koja ga izdvaja pojedinačno poput osobe kojoj je takva odluka upućena (vidjeti rješenje od 7. ožujka 2013., *UOP/Komisija*, T-198/09, neobjavljeno, EU:T:2013:105, t. 25. i 26. i navedenu sudsku praksu; vidjeti također u tom smislu presudu od 28. siječnja 1986., *Cofaz i dr./Komisija*, 169/84, Zb., EU:C:1986:42, t. 25., i rješenje od 27. svibnja 2004., *Deutsche Post i DHL/Komisija*, T-358/02, EU:T:2004:159, t. 33. i 34.).
- 46 Što se tiče utvrđivanja takvog utjecaja, Sud je imao priliku pojasniti da sama okolnost, da bi akt poput pobijane odluke mogao imati određeni utjecaj na konkurentске odnose koji postoje na mjerodavnom tržištu i da se predmetni poduzetnik nalazio u bilo kakvom konkurentskom odnosu s osobom kojoj taj akt ide u prilog, ne bi ni u kojem slučaju bila dovoljna da bi se moglo smatrati da se navedeni akt osobno odnosi na navedenog poduzetnika (vidjeti u tom smislu presude od 10. prosinca 1969., *Eridania i dr./Komisija*, 10/68 i 18/68, EU:C:1969:66, t. 7., i od 22. prosinca 2008., *British Aggregates/Komisija*, C-487/06 P, EU:C:2008:757, t. 47.).

- 47 U skladu s ustaljenom sudskom praksom, tužitelj mora podnijeti dokaze uz pomoć kojih se može utvrditi osobitost njegove konkurentske situacije (rješenje od 27. svibnja 2004., Deutsche Post i DHL/Komisija, T-358/02, EU:T:2004:159, t. 38., i presuda od 10. veljače 2009., Deutsche Post i DHL International/Komisija, T-388/03, EU:T:2009:30, t. 49. i 51.) i pokazati da je njegov konkurentski položaj značajno pogoden u usporedbi s drugim konkurentskim poduzetnicima na predmetnom tržištu (vidjeti u tom smislu rješenje od 27. svibnja 2004., Deutsche Post i DHL/Komisija, T-358/02, EU:T:2004:159, t. 41.; vidjeti također u tom smislu presude od 10. veljače 2009., Deutsche Post i DHL International/Komisija, T-388/03, EU:T:2009:30, t. 51.; od 13. rujna 2010., TF1/Komisija, T-193/06, EU:T:2010:389, t. 84.; od 15. siječnja 2013., Aiscat/Komisija, T-182/10, EU:T:2013:9, t. 68.; od 5. studenoga 2014., Vtesse Networks/Komisija, T-362/10, EU:T:2014:928, t. 55., i od 3. prosinca 2014., Castelnou Energía/Komisija, T-57/11, EU:T:2014:1021, t. 35. do 37.).
- 48 Tužitelj u ovom slučaju u bitnome ističe da se pobijana odluka odnosi na njega osobno jer je potpora omogućila da se na predmetnom tržištu održi poduzetnik koji bi bez nje nestao s tog tržišta. Održavanje korisnika potpore na tržištu ima za posljedicu gubitak prihoda tužitelja u mjeri u kojoj je on kao drugi proizvođač na francuskom tržištu mogao preuzeti tržišne udjele koji bi se oslobodili nestankom FagorBrandta.
- 49 Valja podsjetiti da se o dopuštenosti tužbe odlučuje na temelju uvjeta koji su postojali u trenutku podnošenja zahtjeva, to jest na dan podnošenja tužbe (rješenje od 15. prosinca 2010., Albertini i dr. i Donnelly/Parlament, T-219/09 i T-326/09, EU:T:2010:519, t. 39., i presuda od 3. prosinca 2014., Castelnou Energía/Komisija, T-57/11, EU:T:2014:1021, t. 34.).
- 50 U okolnostima ovog slučaja, a da nije potrebno utvrđivati jesu li dokazi na koje se tužitelj poziva primjenjivi na konkurentsku situaciju koja je postojala na dan podnošenja tužbe i rezultat je pobijane odluke, valja utvrditi da se pomoću njih ne može utvrditi bitni utjecaj na tužiteljev položaj na tržištu uslijed predmetne mjere.
- 51 Naime, u prikazu tržišnih udjela u prilogu 14. tužbe nabrojeno je više od petnaest subjekata na francuskom i europskom tržištu velikih kućanskih aparata. Kao što je to Komisija istaknula na raspravi, ne može se jednostavno pretpostaviti da bi tužitelj značajno povisio svoju prodaju u slučaju nestanka s tržišta poduzetnika korisnika predmetnih mjera a da nije podnesen nikakav dokaz u prilog toj tvrdnji s obzirom na to da, kao u ovom slučaju, tržište ima raspršenu strukturu koju obilježava prisutnost velikog broja gospodarskih subjekata (vidjeti u tom smislu rješenje od 11. siječnja 2012., Phoenix-Reisen i DRV/komisija, T-58/10, neobjavljeno, EU:T:2012:3, t. 50.).
- 52 S druge strane, uvodne izjave pobijane odluke na koje se tužitelj poziva (citirane u točki 30. ove presude) ograničavaju se na izlaganje općenito važećih tvrdnji koje se potencijalno odnose na sve gospodarske subjekte prisutne na predmetnom tržištu. Iako one osobito navode da bi nestanak FagorBrandta mogao omogućiti njegovim europskim konkurentima da značajno povećaju svoju prodaju, a time i proizvodnju (uvodne izjave 18. i 94.), one ni u kojem slučaju ne omogućuju da se pretpostavi da je sporna mjera više utjecala na tužitelja nego, u prosjeku, na sve njegove konkurente (vidjeti u tom smislu presudu od 3. prosinca 2014., Castelnou Energía/Komisija, T-57/11, EU:T:2014:1021, t. 35.) ili da bi se on bolje razvijao u slučaju da predmetna mjera nije bila odobrena (vidjeti u tom smislu rješenje od 27. svibnja 2004., Deutsche Post i DHL/Komisija, T-358/02, EU:T:2004:159, t. 43.). Osobito, ni na koji način nije moguće provjeriti je li tužitelj bio spremniji od prosjeka svojih konkurenata pridobiti oslobođenu potražnju nastalu nestankom FagorBrandta. Tužitelj osobito nije dokazao da je sporna potpora poslužila njezinu korisniku da sačuva tržišne udjele koje bi u protivnom on preuzeo (presuda od 13. lipnja 2013., Ryanair/Komisija, C-287/12 P, neobjavljena, EU:C:2013:395, t. 113.) i da je zbog toga pretrpio vrlo velik gubitak prihoda u odnosu na svoje druge konkurente, kako bi označio bitan utjecaj na svoj položaj na tržištu. U tom pogledu, suprotno onome što tvrdi tužitelj, njegov položaj drugog najvećeg na tržištu iza korisnika potpore ne može sam po sebi služiti kao pretpostavka o postojanju bitnog utjecaja na njegov položaj na tržištu (vidjeti u tom smislu rješenje od 27. kolovoza 2008., Adomex/Komisija, T-315/05, neobjavljeno, EU:T:2008:300, t. 28.).

- 53 Nijedan od argumenata na koje se tužitelj poziva ne pobija tvrdnju izloženu u točkama 50. do 52. ove presude o nepostojanju tužiteljeve aktivne procesne legitimacije zbog nepostojanja dokaza bitnog utjecaja na njegovu konkurentsku poziciju u trenutku podnošenja tužbe.
- 54 Kao prvo, činjenica da je tužitelj od trenutka kada je korisnik potpore prestao sa svojim aktivnostima sredinom 2013. „preuzeo značajan dio tržišnih udjela francuskog tržišta” (vidjeti točku 33. ove presude) ničime nije dokazana. U svakom slučaju, čak i da se to utvrdi, tužitelj ne tvrdi da bi ta činjenica, u skladu sa sudskom praksom (vidjeti točku 47. ove presude) označavala posebnost njegovog konkurentskog položaja u odnosu na njegove konkurente. Isto vrijedi i za okolnost prema kojoj čak i ako je tužitelj preuzeo tek 1 % tržišnih udjela FagorBrandta, taj je iznos je odgovarao iznosu potpore na koju se odnosi pobijana odluka. Ta tvrdnja se naime odnosi na sve subjekte na tržištu.
- 55 Kao drugo, na temelju tužiteljevog sudjelovanja u postupku ispitivanja ne može se pretpostaviti bitan utjecaj na njegov položaj na tržištu. Naime samo na temelju tužiteljevog sudjelovanja u upravnom postupku ne može se zaključiti da ima aktivnu procesnu legitimaciju (rješenje od 7. ožujka 2013., UOP/Komisija, T-198/09, neobjavljeno, EU:T:2013:105, t. 27.; vidjeti također u tom smislu presudu od 22. studenoga 2007., Sniace/Komisija, C-260/05 P, EU:C:2007:700, t. 60.) čak i ako je imao važnu ulogu u tom postupku, osobito time što je podnio tužbu koja je podloga pobijane odluke (vidjeti u tom smislu, presudu od 9. srpnja 2009., 3F/komisija, C-319/07 P, EU:C:2009:435, t. 94. i 95.).
- 56 Kao treće, okolnost da je tužitelj bio među potencijalnim stjecateljima korisnika potpore u 2001/2002, kada se u vezi s potonjim vodio postupak likvidacije (vidjeti točku 34. ove presude), nema utjecaja na njegovu sposobnost da, više od deset godina nakon navedenog postupka, preuzme, u znatno većem omjeru od svojih konkurenata, tržišne udjele koji su se oslobodili nestankom FagorBrandta.
- 57 Kao četvrto, bez utjecaja je na načelo pravomoćnosti činjenica da u presudi od 14. veljače 2012., Electrolux/Komisija (T-115/09 i T-116/09, EU:T:2012:76), Opći sud nije po službenoj dužnosti istaknuo nepostojanje tužiteljeve aktivne legitimacije jer su argumenti istaknuti u prethodnom zahtjevu, u potporu tužbi protiv odluke 2009/485, bili prema mišljenju tužitelja u svakom pogledu slični onima podnesenima protiv pobijane odluke u okviru ove tužbe.
- 58 Naime, valja utvrditi da se osobni utjecaj fizičke ili pravne osobe ocjenjuje na dan podnošenja tužbe i ovisi samo o pobijanoj odluci (rješenje od 29. ožujka 2012., Asociación Española de Banca/Komisija T-236/10, EU:T:2012:176, t. 38.). Stoga pravomoćnost presude od 14. veljače 2012., Electrolux/Komisija (T-115/09 i T-116/09, EU:T:2012:76), koja se odnosi na zakonitost odluke 2009/485, ne može prejudicirati tužiteljevu aktivnu legitimaciju u ovoj tužbi podnesenoj protiv pobijane odluke.
- 59 U tim okolnostima valja utvrditi da tužitelj nije dokazao da je potpora iz pobijane odluke bitno utjecala na njegov položaj. Tužba koju je tužitelj podnio stoga treba biti odbačena kao nedopuštena.

Troškovi

- 60 U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika Općeg suda, svakoj stranci koja ne uspije u postupku nalaže se snošenje troškova ako je postavljen takav zahtjev. Budući da tužitelj nije uspio ni u jednom svom zahtjevu, valja mu pored vlastitih troškova naložiti snošenje troškova Komisije u skladu s njezinim zahtjevom.
- 61 U skladu s člankom 138. stavkom 1. Poslovnika, države članice koje su intervenirale u postupak snose vlastite troškove. Francuska Republika snosit će stoga vlastite troškove. Preostali intervenijenti, na temelju članka 138. stavka 3. Poslovnika, također snose vlastite troškove.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (drugo vijeće)

proglašava i presuđuje:

- 1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.**
- 2. Whirlpool Europe BV snosit će vlastite troškove kao i troškove Europske komisije.**
- 3. Francuska Republika, Electrolux AB i Fagor France SA snosit će vlastite troškove.**

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 22. lipnja 2016.

Potpisi